

Full diocesà

24 d'abril del 2016

p5 —Manresa: inici dels sopars Alpha amb bona participació

p6 i p7 —Any de Torras i Bages: gran trobada del clergat a Vic

Consolar el trist i desconsolat

Qui és una persona trista? ¿Només els pobres, els desemparats o els depressius? Els tristos som tots els homes, és a dir; tots som tristos en potència en el moment que tenim lluites i dificultats. No es tracta de ser pessimistes, sinó de reconèixer una veritat.

Aquesta obra de misericòrdia espiritual tracta de reconèixer en cada ésser humà la necessitat de consol, sobretot quan està travessant una especial dificultat: tots som cridats a ser consoladors i consolats. Entre els cinc remeis contra la tristesa que proposa sant Tomàs en la seva Summa Teològica, hi ha la compassió dels amics. No és el mateix passar una tristesa en soledat que en companyia,

encara que la companyia no pugui resoldre el problema.

Consolar és oferir el gest humà que l'altre més necessita. Hi ha una cèlebre oració inspirada en sant Francesc d'Assís que diu: «Senyor, feu de mi un instrument de pau. Que on hi hagi odi, hi posi amor. On hi hagi ofensa, hi posi perdó. On hi hagi discòrdia, hi posi unió. On hi hagi error, hi posi veritat. On hi hagi dubte, hi posi la fe. On hi hagi desesperació, hi posi esperança. On hi hagi tenebres, hi posi llum. On hi hagi tristesa, hi posi alegria. Oh Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar que ser consolat, comprendre que ser comprès, estimar que ser estimat. Perquè és donant que es rep, oblidant que es troba, perdonant que un és perdonat, i morint que es ressuscita a la vida eterna.»

«Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort...»

Diumenge V de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

(14,21b-27)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.
(Salm 144)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

(21,1-5a)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.» Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un mana-

ment nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

(13,31-33a.34-35)

«Us dono un
manament nou: que
us estimeu els uns
als altres. Tal com
jo us he estimat,
estimeu-vos també
vosaltres»

Agenda

Lit. hores: Setmana I

25 dilluns

—Sant Marc, evangelista (s.I)
1 Pere 5,5b-14 / Salm 88 /
Marc 16,15-20

26 dimarts

—Sant Isidor, bisbe (c.556-636)
—Sant Rafael Arnáiz Barón, monjo
(1911-1938)
1 Corintis 2,1-10 / Salm 118 /
Mateu 5,13-16

27 dimecres

—La Mare de Déu de Montserrat, patrona del Principat i de les diòcesis de Catalunya
Fets 1,12-14 / Salm 86 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,39-47

28 dijous

—Sant Pere Chanel, prevere i màrtir (1803-1841)
—Sant Lluís Maria Grignon de Montfort
Fets 15,7-21 / Salm 95 / Joan 15,9-11

29 divendres

—Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església (1347-1380)
—Sant Robert, abad (1029-1111)
I Joan 1,5 –2,2 / Salm 102 / Mateu 11,25-30

30 dissabte

—Sant Pius V papa (1504-1572)
—Sant Marià, màrtir (s.VIII)
Fets 16,1-10 / Salm 99 / Joan 15,18-21

1 diumenge VI de Pasqua / Cicle C

—Sant Josep Obrer
—Sant Segimon, màrtir (*524)
Fets 15,1-2.22-29 / Salm 66 / Apocalipsi 21,10-14.22-23 / Joan 14,23-29

L'Església naixent: visió celestial i organització litúrgica

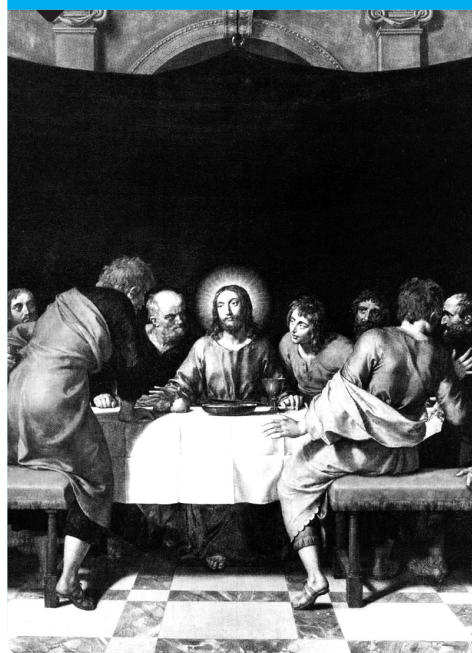
Josep Molist i Rifà, prev.

El primer viatge missioner de Pau i Bernabé fora de Palestina va acabar entre els anys 45 i 49. La primera lectura ens explica com aquests apòstols van organitzar aquelles primeres comunitats, designant preveres com a dirigents i presidents de les assemblees litúrgiques. La segona lectura ens presenta un tall de la darrera visió del Llibre. Prenent la forma literària d'una ficció, fent ús del llenguatge còltic i en clau nupcial, la ciutat glorificada —la Jerusalem celestial— es manifesta com el «tabernacle on Déu es trobarà amb els homes» que s'han unit definitivament a ell pel misteri de Crist, l'Anyell pasqual.

Si, tal com és tradició rebuda des del segle II, el deixeble estimat del quart evangelista és identificat com el fill del Zebedeu, no hi ha cap dubte per a reconèixer el testimoni ocular que era al cenacle i al peu de la creu. Aleshores, acceptant la teoria d'alguns investigadors de la sociologia del temps de Jesús, el Zebedeu, empresari pesquer a Galilea, hauria estat també sacerdot al servei del temple. Per aquest motiu tenia una casa a prop del barri dels essenis, a Jerusalem, per a fer-hi estada almenys un parell de setmanes l'any, quan li tocava el torn. Aquesta casa seria el lloc on Jesús hauria celebrat el sopar pasqual amb els deixebles. Era costum que el primogènit de la casa, si no hi havia l'amo, s'assegués a la dreta de l'hoste amb el cap girat cap al seu pit. La connexió posaria en relleu el valor testimonial de l'apòstol Joan quan, ja ancià, amb la tonalitat d'una pregària eucarística, dóna forma a l'anomenat «sermó de la cena», en què Jesús llega amb gestos i paraules el seu «testament espiritual» i els «dons eucarístics» a l'Església.

La imatge

L'Últim Sopar (1618). Frans Pourbus el Jove. Musée du Louvre (París).

Demaneu a l'amic de qui era.
Respongué: —De l'amor. —De què ets? —D'amor. —Qui t'ha engendrat? —Amor. —On nasqueres? —En amor. —Qui t'ha nodrit? —Amor. —De què vius? —D'amor. —Com te dius? —Amor. —D'on vénis? —D'amor. —On vas? —A amor. —On estàs? —En amor — [...]. (Del Llibre d'Amic i Amat de Ramon Llull).

Xerrada sobre la fe i la raó a la universitat de Vic

Redacció

El 17 de març va tenir lloc la xerrada «Trencant mites de la fe i la raó», la qual va comptar amb la participació del Dr. David Jou, del Dr. Francesc Torralba i de Mn Jaume Casamitjana i fou moderada per la Dra. Carme Sanmartí. La xerrada es va realitzar a l'Aula Magna de la Universitat de Vic i va tenir amb la participació d'uns vuitanta alumnes de 4t d'ESO i 2n de batxillerat i unes cinquanta persones d'altres àmbits de la ciutat.

La sessió fou molt ben rebuda per part dels alumnes i els particulars, els quals van participar després de cada una de les intervencions dels ponents en un diàleg obert entre la fe i la raó. La xerrada s'engloba dins els actes programats pel projecte Episcopus (2015-2018).

Mn. Jaume Casamitjana, el qual havia d'exposar la figura del bisbe Francesc de Veyan, va afirmar que «el pitjor enemic de Déu no és l'ateisme sinó la superstició», considerant que és una frase que avui encara subscriuria Veyan. David Jou va sintetitzar que Déu és una estructura on caben els valors i el sentit de l'univers, i argumentà que reflexionar sobre la diversitat i la complexitat de la ciència ajuda a veure la complexitat de la religiositat.

El Dr. Francesc Torralba va exposar el paper de la fe i afirmà que no és un sentiment, que no és irracional, no és fruit de la ignorància i no limita l'ésser humà. Per a Francesc Torralba, Déu és la força secreta que tenim tots i cada un de nosaltres a dins que ens obre les portes a realitzar allò impossible, és el nostre mestre interior.

Igualada redescobreix Frederic Muset

Redacció

A la basílica de Santa Maria el proppassat 2 d'abril es presentà en versió de concert la missa *Adoramus te Christe*, de Frederic Muset, dedicada al Sant Crist d'Igualada. Es dona la curiosa circumstància que aquesta obra s'ha interpretat en tres ocasions a Santa Maria del Mar de Barcelona els anys 1944 i 1946 però no s'havia arribat a executar mai a Igualada

L'obra segueix l'estructura clàssica de l'ordinari de la missa llatina en sis moviments i està escrita en un llenguatge post-romàntic amb influències wagnerianes, molt de moda a Barcelona en aquella època. La interpretació anà a càrrec d'una selecció de solistes de gran prestigi de casa nostra i membres d'algunes corals de la ciutat, dirigits per Josep Miquel Mindan; a l'orgue, Jonatan Carbó. L'igualadí Frederic Muset i Ferrer (1896-1979) tingué una llarga carrera sacerdotal i musical a Barcelona, Vic, València i París. Compongué més de vint misses, una trentena d'antífones i una vintena de goigs, entre altres obres.

Una seixantena de participants en els primers sopars Alpha a Manresa

Redacció

Setze persones formen l'equip Alpha Manresa que ha tirat endavant aquesta eina de primer anunci que va tenir el seu inici el proper dimarts 5 d'abril al Casal de l'Església manresà, amb una seixantena de participants. Les invitacions es feren de forma personal i des de la coneixença de cadascú. No és una invitació oberta a tothom, sinó personal, cercant persones que necessitin un primer anunci de la fe, per a refermar-se, retornar o iniciar en la fe. Aquest és l'inici, però ara caldrà assegurar els altres nou sopars, cada dimarts a 2/4 de 9 del vespre al Casal de l'Església.

Cada sopar s'inicia amb l'acolliment, que és molt personal, i es fa la distribució en taules en què els assistents es puguin sentir còmodes; n'hi va haver també una de joves. Aquesta distribució es mira de mantenir fins al final. Seguidament, l'equip Alpha ha preparat sopar per a tots els convidats. I passats uns 45 minuts de sopar, una persona de l'equip fa una xerrada de primer anunci, sobre la qual després es dialoga en cada taula. A les onze de la nit s'aca-

ba. És molt important l'equip de suport i pregària que recolza el treball dels qui estan a primera fila. Preguem entre tots perquè aquesta iniciativa sigui fructífera, ja que és la tasca que ens demana el Papa d'una Església en sortida que no es tanqui en si mateixa, sinó que surti a cercar el germà.

Per a més informació, recolzar el grup de pregària o invitar algú, adreceu-vos a Anna Lleyda (tel. 609 32 33 74).

Mans Unides

PASSIÓ SOLIDÀRIA

Una aliança contra la pobresa

**LA PASSIÓ
D'ESPARREGUERA**

dia 1 de maig 2016

Inscripcions fins el 25 d'abril.

T. Vic: 93 886 29 66

T. Igualada: 93 803 31 20

T. Manresa: 93 874 23 16

**24 d'abril: col·lecta
papal per Ucraïna**

**Any Sant de la Misericòrdia:
guanya el Jubileu a la
catedral de Vic**

**Horari diari de confessions:
matí, de 10 a 12 h;
tarda, de 5 a 7 h.**

El centenari de la mort de Torras i Bages reuneix a Vic l'episcopat i 450 sacerdots

Redacció

«Parlaré molt bé del lliurament del clergat català al Sant Pare», va afirmar el cardenal Beniamino Stella en acabar la magna missa concelebrada a la catedral de Vic el propassat dilluns 11 d'abril.

Vic va ser l'escenari de trobada interdiocesana de preveres de tot Catalunya en aquest Any de la Misericòrdia, amb motiu del centenari de la mort del bisbe Torras i Bages. Tot el clergat català estava convocat a la jornada pels bisbes catalans i hi van participar uns 450 sacerdots, encapçalats per l'episcopat de Catalunya en ple i presidits pel cardenal Beniamino Stella, prefecte de la Sagrada Congregació per al Clergat i vingut expressament de Roma per a l'ocasió. Més concretament, assistiren a la jornada l'arquebisbe de Tarragona i president de la CET, Jaume Pujol; el bisbe de Vic, Romà Casanova; l'arquebisbe de Barcelona i vice-president de la CET, Joan Josep Omella; l'arquebisbe-bisbe d'Urgell i secretari de la CET, Joan-Enric Vives; el bisbe de Girona, Francesc Pardo; el bisbe de Lleida, Salvador Giménez; el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés; el bisbe de Solsona, Xavier Novell; el bisbe de Terrassa, Josep Àngel Saiz; el bisbe de Tortosa, Enric Benavent; l'arquebisbe emèrit de Barcelona, cardenal Lluís Martínez Sistach; els bisbes auxiliars de Barcelona i Terrassa, Sebastià Taltavull i Salvador Cristau, i els bisbes emèrits de Girona, Jaume

Camprodon i Carles Soler Perdigó, i el bisbe emèrit de Solsona, Jaume Traserra; l'abat de Poblet, Octavi Vilà, i el prior de Montserrat, Ignasi M. Fossas.

Torras i Bages: admirable punt de referència

La jornada va començar al matí al teatre L'Atlàntida. L'arquebisbe de Tarragona i primat, Mons. Jaume Pujol, va definir Torras i Bages com un «admirable punt de referència,

Bisbe Romà: La veneració i l'anhel que sigui declarat sant continuen vius

que forma part del patrimoni català de santedat» i va afegir que «la seva saviesa pastoral il·lumina els reptes d'avui».

Després d'un vídeo biogràfic sobre la figura del qui fou bisbe de Vic, el cardenal Stella féu una conferència dedicada als sacerdots, insistint en els ensenyaments del papa Francesc referents a la predicació, la confessió i la fraternitat. Stella va reivindicar la pràctica activa de la misericòrdia: «A vegades, en la predicació, la misericòrdia es dona per suposada. Però potser cal explicar-la més i incorporant-la a la quotidianitat», assenyalà el cardenal. Beniamino Stella ho aprofità per a fer una reflexió sobre la importància de la misericòrdia i recordà als sacerdots presents a la sala que cal «tornar» a l'amor primer recordant per a què han estat

cridats a servir Déu. Segons el cardenal, ha arribat l'hora d'anunciar l'Evangeli «d'una nova manera», utilitzant la misericòrdia. De fet, per a Stella, «cada contacte amb el poble és una oportunitat per a poder ser misericordiosos». El cardenal també va criticar el consumisme en què viu la societat actual, també els sacerdots, féu una crida a la fraternitat episcopal i, per últim, va demanar un esforç als clergues per mantenir el seu compromís amb la confessió dels feligresos: «Cada vegada més, hi ha fidels que es volen confessar i no poden fer-ho», digué el cardenal. «Que no faltin un parell d'hores durant el cap de setmana perquè aquells que ho vulguin es puguin reconciliar amb Déu.»

Torras i Bages: exemple de genuïna romanitat

Al migdia va tenir lloc la gran concelebració de l'Eucaristia a la catedral de Sant Pere de Vic. En la salutació inicial, Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, posà Torras i Bages com un «exemple de la genuïna romanitat, comunió amb el Papa, que sempre ha expressat l'Església a Catalunya». Casanova destacà la «consistència» del Dr. Torras, «un home

d'una sola peça, per a viure i proclamar la veritat i la caritat». I, adreçant-se als presents, el bisbe de Vic destacà que «amb la presència de l'Episcopat de Catalunya avui fem un reconeixement heroic del seu servei a l'Església; un pastor que va posar al centre la persona, amb una gran generositat envers els pobres i amb una gran capacitat de diàleg amb la cultura del seu temps». Per últim, Casanova que definí Torras i Bages com una «anella fulgurant», afirmà que la seva fama de santedat continua viva i expressà l'anhel que apareguin els signes perquè pugui ser canonitzat.

Per la seva banda, el cardenal Stella es referí a la persecució que sofreixen els cristians d'arreu del món i féu un examen de consciència als sacerdots pel que fa a les temptacions del poder, de la vanitat, l'amor al diner, la rutina buida i funcional i la mundanitat.

La missa, que comptà amb pregàries per la situació dels refugiats i per les vocacions sacerdotals, serví per a estrenar nous ornaments litúrgics a la catedral, dissenyats a Igualada. Amb el cant del Virolai es posava fi a l'acte litúrgic, culminant la jornada amb un multitudinari dinar al recinte firal del Sucre.

Ensenyar a qui no sap

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el catecisme se'ns ensenya que hi ha obres de misericòrdia corporals i espirituals. Evidentment que no es tracta de fer comparacions, totes són importants, però ja que les persones humanes sofrem deficiències que pertanyen a la dimensió espiritual, i aquestes són causa de molts símptomes que afecten tota la persona, tant en el seu cos com en la seva psicologia o en la seva ànima, les obres de misericòrdia espirituals tenen més valor que els auxilis materials, encara que hi hagi situacions en què aquests últims siguin més urgents. Entre les obres de misericòrdia espirituals hi trobem les que podem anomenar de la vigilància, ja que ens demanen d'obrir els ulls a les necessitats dels germans; aquelles necessitats de les quals, moltes vegades, ni ells mateixos s'adonen. Aquestes són: ensenyar a qui no sap, corregir a qui va errat i donar consell a qui el necessita.

Ensenyar a qui no sap, va més enllà, però també l'inclou, tot el tema de l'educació dels infants i dels joves. Un dels camps que hem de treballar en les nostres parròquies i comunitats és l'alfabetització. Hi ha un petit percentatge de la població que té aquesta deficiència que hem de detectar i solucionar. Tot el món de la immigració ens ha

de fer obrir els ulls entre les persones adultes i especialment entre les dones.

Hi ha, però, una exigència que ens demana aquesta obra de misericòrdia, que ens porta directament al tema evangelitzador i missioner entre nosaltres. En els Fets dels Apòstols trobem que el diaca Felip va dir a l'eunuc que tornava a l'Etiòpia i llegia en veu alta a la seva carrossa un text del profeta Isaïes: *¿Ho entens, això que llegeixes?* (8,31). Llavors Felip es va posar a explicar qui era Jesús i com aquest donava resposta al que diu l'Escriptura. També avui, ben a prop nostre, hi ha moltes persones que, per no conèixer Jesús, no poden donar resposta a tants i tants interrogants que hi ha en el seu cor. Aquella afirmació de sant Jeroni: «Ignorar les Escriptures és ignorar Crist», la podem ampliar, sense cap por, i dir: «... i ignorar Crist és ignorar-se a si mateix i ignorar el món.» Sant Joan Pau II ensenyava: «La cosa més urgent avui és portar els homes a descobrir llur capacitat de conèixer la veritat i llur anhel d'un sentit últim i definitiu de l'existència» (*Fides et ratio*, 102). El repte que tenim els cristians en el nostre món de la informació és el d'estar sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança (1Pe 3,15).

